

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/59/2015
Identifikačné číslo spisu: 6611010561
Dátum vydania rozhodnutia: 06.10.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6611010561.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06. októbra 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného A. Z. (pôvodne E., O.), pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Foltána proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júla 2015, sp. zn. 3 Tos 64/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného A. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec uznesením z 23. júna 2015, sp. zn. 22 T 171/2011, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že obvinený sa v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec z 12. septembra 2011, sp. zn. 22 T 171/2011, neosvedčil a nariadil mu trest odňatia slobody v trvaní jedného roka nepodmienečne, pričom obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe sťažnosti obvineného proti uvedenému rozhodnutiu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 15. júla 2015, sp. zn. 3 Tos 64/2015, sťažnosť obvineného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dňa 20. augusta 2015 obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie, ktoré odôvodnil existenciou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní veci zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.), spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. Dospel však k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie :

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Napadnutým rozhodnutím krajský súd zamietol sťažnosť ako riadny opravný prostriedok podaný proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bolo vyslovené, že obvinený sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z uvedeného je zrejmé, že napadnuté uznesenie krajského súdu nespadá pod žiadne rozhodnutie, proti ktorému by bolo dovolanie prípustné v zmysle § 368 ods. 2 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného bez meritórneho preskúmania veci odmietol, pretože bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.